

GOD SE VOORSIENDE WEG

[Gemeente sing Glo Net, aanbid dan die Here. Leë kol op band—Red.] Ek is baie bly vanmiddag vir die voorreg om in een van die paar kerke te wees wat steeds in die Gees aanbid. Ek dink dis net wonderlik om hiernatoe te kom om, net daardie vertroosting te voel om net die Gees van God te laat vloei.

² Ek het my bandopname-man hier gehad om die, daardie dreunsang van die Here, te kry, soos die ritme van die—die mense soos hulle beweeg deur die Gees, op bandopname, ek het dit vir 'n doel gehad, ek het hom gevra om daarvoor te kom. En so bly dat die Here toegelaat het dat dit weer gebeur vanmiddag waar ek dit verwag het.

³ Nou, deur hierdie brief van Jamaika te lees, soos ons kosbare Broer Smith so genadiglik gedoen het, die twee briewe, herinner my net aan toe ons daar was. Julle mag weet dat die . . . (*Hoop van Geloof*, is dit wat die, jou koerant se naam is?) [’n Broer sê: “Die BoodsAPPER van Hoop.”—Red.] *Die BoodsAPPER van Hoop*. Daardie koerant het een van die beste advertensies gedoen wat ons in Jamaika gehad het. Broer Smith was goed, beter bekend as enigiemand op die eiland, omtrent, as gevolg van die—die koerant. Jou koerant het ’n groot invloed, en dra ’n—’n—’n groot ding vir die Here waar dit ook al gaan. Ek het my hand ’n rukkje gelede gehou, want dis na my toe gestuur. Dis beslis ’n wonderlike koerant. Mag God dit laat gaan na die vier hoeke van die aarde en groot werk laat doen.

⁴ Lank lewe hierdie kerk, en mag die Gees dit nooit verlaat nie. Moet nooit ingee vir die dinge van die wêreld nie, hou dit, al moet julle so arm wees dat daar net ses van julle oor is, bly reg by daardie Gees. Sien? Laat net daardie . . . Bly net reg by daardie aanbidding.

⁵ Julle weet, vandag het ons soveel verskillende programme, en soveel aankondigings, en soveel wat net die tyd opneem, en dit neem daardie gevoel van aanbidding weg. Maar ek het met Broer Mercier gepraat, en ek het gesê: “Net, jy kan net ontspan, net nie enigiets doen nie, net—net voel soos daardie iets . . .” Ek dink dit sal goed wees vir hierdie senuweeagtige, neurotiese wêreld om net in plekke soos hierdie in te gaan, dit sou genesing vir hulle wees, om net stil te word.

⁶ Vandag was ’n verskriklike dag vir my, en soveel oproepe, ensovoorts, en—en die fone wat oral lui, en—en ek was, het hier ingestap, Broer Mercier het gesê: “Ek kan agterkom jy’s senuweeagtig.”

En ek het gesê: “Wie sou nie wees nie?”

7 Maar nou is ek stil, net die sang en ontspanning, en ek—ek hou net daarvan. Ek voel as ons net “Amen” sou sê, en huis toe gaan, sou die Here . . . sou dit elkeen van ons baat om hier te gewees het in hierdie wonderlike atmosfeer.

8 En hierdie is een van die paar wat oor is, soos hulle vir my sê dat alle Pinksteraanbidding jare gelede so was. Wens dat dit sou terugkeer, want ek dink ons moet teruggaan na die ou pad, net waar die Gees die voorrang het. Ek hou daarvan.

9 En het julle opgelet? Maak nie saak wie dit was, watter boodskap hulle gehad het nie, almal word in ag geneem. Sien? Net, partymaal sien hulle in die kerk, hulle sal dink . . . Miskien sal een of ander persoon sê: “Dit was nie van die Gees nie,” dit net laat voortgaan. Maar dit is nie so met Broer Smith nie, hy net, wie dit ook al is, hy laat net wat . . . “As Dit die Here is, is Dit die Here; as dit nie is nie, beteken dit, in elk geval, niks nie.” So hy net . . . Ek—ek—ek hou daarvan, ek hou daarvan. En dit maak nie gevoelens seer nie, dit bring net ’n liefde, soos iemand in ’n woord van profesie gepraat het, ’n paar oomblikke gelede, dit laat almal net tuis voel, sien. En ek dink dis baie goed. Mag dit nooit ophou om so te wees nie, is my gebed.

10 Want daar’s baiekeer wat ek graag hier wil inkom en net rus. Ek wil graag hiernatoe kom en net ontspan soos hierdie vir ’n rukkie. Ek het dit nou op bandopname, so ek net baie senuweeagtig sou raak, sal ek net die bandopname aanskakel en ontspan, Ek sal by Pisgah wees. Miskien kan die bandopname die ritme daarvan kry, en God sal die Gees daarvan gee, net om—om dit te hoor wanneer ek baie ontsteld voel. Want, julle weet, daar’s soveel emosies en soveel dinge om ons vandag weg te neem van die Gees. Dis baie lekker om hier te wees.

11 Lees hierdie briewe van die genesing, en ek’s . . . Ek wil dit graag sê, siende dat hierdie nie enige is . . . (Dis nie op die lug nie? Nie op die lug nie. Huh-uh) Ek wou net seker wees dit was nie op die lug nie. Julle weet, ek—ek hou daarvan om daardie soort briewe te hoor, want, julle sien, ek’s geen Goddelike geneser nie, ek—ek het nooit aanspraak gemaak om dit te wees nie. En ek het geen spogerige maniere om—om dinge te doen nie. Ek—ek net, ek het baie antwoord op gebed gehad, en dis omtrent al wat ek kan sê, net—net, God was goed vir my om my gebed te beantwoord. Sien? Dis al wat ek ooit aan enigiemand gedoen het, was net om vir hulle te bid.

12 En ek—ek dink dis omtrent al wat ons kan doen, nie waar nie, Broer Smith? Is net—is net bid. Dis al. God het belowe om gebed te beantwoord. En ek, dis net waarvan ek hou. En ek het niks wat sê: “Jy gaan genees word wanneer ek sekere dinge doen, ek my hande op jou lê gaan jy genees word, nie.” Ek glo net God antwoord gebed. En ek bid net en Hy—Hy . . . Die briewe kom in, en hulle word genees, so dis net omtrent dit.

¹³ Nou, ek is dankbaar vir die geleentheid om te hê, om met hierdie vergadering vanmiddag te praat, hierdie gemeenskap van die Pisgah Kerk. En ek weet net nie waaruit dit alles bestaan nie, maar ek hoor dat daar predikers, en sakemanne, en die lekedom, en almal van ons hier bymekaar is.

¹⁴ So vanaand, waarom ek—ek aangekondig het by die Angelus Tempel gisteraand wat ek vanaand sou doen, want ek het gedink ek sou laat wees hier. Gewoonlik, vir die—die, wat ek die onderskeiding sou noem, of sovoorts, begin ek gewoonlik omtrent drie-uur bid, en word nie meer gepla van daar af tot die tyd nie. Maar vanaand, het ek gesê, sal ek al die gebedskaartjies opneem en vir die siekes bid vanaand by die tempel, en 'n reeks boodskappe oor—oor Abraham begin uit die Skrif.

Nou, net voor ek my teks neem vir 'n paar oomblikke, laat ons weer ons hoofde buig, net 'n oomblik.

¹⁵ Here, ek is so geseënd deur hier in U Teenwoordigheid te wees vandag. So bly dat daar steeds 'n oorblyfsel is wat die Gees van die Here aan die beweeg hou in hulle midde deur hulle toewyding en—en hulle liefde en toewyding aan U. Here, seën hierdie kerk, van 'n klein seuntjie af, het ek daarvan gehoor, en ek bid, Here, dat U seëninge hier sal bly. Hou hulle nederig, seën die pastoor en al die medewerkers, en almal wat dit verg om so 'n—'n plek te maak, ons bid dat U hulle sal seën. Seën hulle koerant, want dis 'n—dis 'n groot seën vir ander wat dit lees. En mag alles wat bereik is, tot U eer en verheerliking wees.

¹⁶ Nou mag ons nou ons gedagtes vestig na die aanbidding, op die Woord vir 'n paar oomblikke. En ons—ons bid, God, dat hierdie die oordeelshuis is, waar ons onder die ou akkerboom kom, as't ware, om te rus en om—om nuwe opdragte te kry, en weer uit te gaan in die oesland om te preek en die oes in te samel, skenk, Here, dat U Heilige Gees sal spreek. Want ons vra dit, in die Naam van U Seun, die Here Jesus. Amen.

Ek. . . ['n Suster praat in tale. Leë kol op band—Red.] . . . U, Here.

¹⁷ Vir 'n teks, wil ek graag die 14de vers van—van die 22ste hoofstuk van Matthéus gebruik:

Want baie is geroep, maar min uitverkies.

¹⁸ En vir 'n onderwerp, wil ek graag gebruik: *God Se Voorsiende Weg.*

¹⁹ Nou, ons hoor soveel vandag van die tweede Koms van die Here, en waarlik, dis waarvoor ons almal wag, die Koms van die Here. En ek glo waarlik dat ons naby daardie groot gebeurtenis is. Die grootste gebeurtenis wat ooit gebeur het, of ooit kon gebeur, is net naby, dit word nou gemanifesteer, dit is Sy Koms.

²⁰ Die Kerk het gewag vir hierdie tyd vir tweeduisend jaar, en ons sien die ontvouing van die Skrifte. Jesus het, in die lig van

Gólgota, net 'n paar uur voor Hy gekruisig is, meer van Sy tweede Koms gepraat as wat Hy het van Sy kruisiging, so dit moet 'n groot ding wees wat binnekort voorlê.

²¹ En nou dat ons vergader is, predikers, en Christen sakeman, lekedom, traktaatjie-werkers, en hulle wat verskillende soorte bediening doen, ek dink dat ons soort van moet nagaan terwyl ons onder die skaduwee van die kruis is vanmiddag, en dat God ons iets in ons harte sal gee om hier mee uit te gaan.

²² 'n Tyd gelede, was ek in Finland. En ek het in die pad afgekom in 'n—'n motortjie. En in Finland is die mense arm, en die jong dames is buite op die lande met die outydse sense, sorteerrame om die koring te sny, en dit was te maak met van die gerwe. En baie van hulle het onder 'n yslike groot boom vergader vir, om hulle middagete te eet. En ek het gedink dit was 'n goeie tyd om te praat, want ek het 'n tolk saam met my gehad. En ons het gestop vir net 'n paar minute waar daar meer as twintig mense vergader het uit die oesland onder die skaduwee van 'n groot boom.

²³ En ek het met hulle gepraat oor die liefde van die Here, en hulle vertel dat ek gehoor het van hoedat na die oorlog, hulle die—die êe moes gebruik, hulle het nie tyd gehad om—om die lande te ploeg nie, want die winter het gekom, en hulle moes net die êe agter hulle aantrek om die grondoppervlak te krap, om die saad in die grond te kry, want as hulle nie die saad in die grond gekry het nie, sou daar geen oes volgende jaar wees nie, en almal sou vergaan. En in die aand moes die vroue, die mans, geen perde, diere om dit te trek nie, die mense moes die eg trek.

²⁴ En daar was geen mans in die kamp nie. Hulle moes, die kindertjies het voor hulle uitgegaan met 'n lantern in die nag om 'n lig te maak, sodat hulle die saad in die grond kon sit, en voor mamma hardloop, die kleintjies, terwyl klein broertjie gerus het vir die volgende skof. Hulle moet op 'n manier die grond krap, hulle het nie tyd gehad om te ploeg nie, want dit was te laat in die seisoen. Moes vinnig die korrels in die grond kry, indien nie, sou daar geen oes wees nie.

²⁵ En ek dink terwyl ons vergader is, behoort ons te dink dat dit later is as wat julle dink. Krap die grond op enige manier. Ons het nie tyd vir kweekskole, en 'n hele klomp goed leer nie, maar ons moet die Woord by die wêreld kry, die oppervlakte op 'n manier krap en die Woord dag en nag saai, want as daar geen—geen Korrels in die grond is nie, kan daar geen oes vir die Koms van die Here wees nie.

²⁶ Terwyl ek gepraat het met daardie klomp Finse mense, het sewentien die doop van die Heilige Gees ontvang net 'n paar oomblikke daarna.

²⁷ Ek, die tyd is naby, ons moet opskud. So ons moet dink, en, hoe ons hierdie groot ding moet benader wat ons nou doen.

Geleerdheid het gefaal, en al die ander mensgemaakte dinge het gefaal. Ons sien dit het. En ons denominasionele grense het grense tussen die mense gebring om hulle te laat stry en aangaan oor hulle denominasies. Maar ek glo dat ons nie die ding gekry het wat Jesus vir ons gegee het om vir die kerk te gee, om vir die mense te gee nie.

²⁸ Julle weet, ek dink voor ons vanmiddag vertrek, moet ons nagaan en kyk waarvan ons Here gepraat het toe Hy hierdie gelykenis geskryf het, of dit gesê het, liewer. Julle sien, daar . . . Ons behoort te weet hoe om vir die mense te sê om voor te berei vir hierdie groot gebeurtenis wat kom. As die Koms van die Here so groot is, is dit die belangrikste ding wat ons kan doen, is om die mense daarvoor voor te berei. Want as Hy kom, en ons nie voorbereid is nie, dan sal ons uitgelaat word. Maar ons moet die weg van die Here voorberei Hiermee, ons Boodskap van Hom, want: “Daar is ’n weg,” die Skrif praat van: “wat reg lyk vir ’n mens, daar is ’n weg wat reg lyk, maar die einde daarvan, is die weë van die dood.”

²⁹ So, wat as mense op die verkeerde manier voorberei word? Wat as soldate na die veld toe gegaan het, nie opgelei was vir oorlog nie, maar om daar uit te gaan om—om te dans? Hoewel hulle—hulle sou, mag o sulke goeie dansers wees, hulle moet opgelei wees om te veg. Wat as hulle daar uitgegaan het om—om een of ander soort affêre te hê, en nie geweet het hoe om hulle geweer te gebruik nie? Hulle sou niks help nie. So ek dink dat die werkers in die oes moet voorbereid wees om te weet hoe om die mense op te lei vir die Koms van die Here, want daar is niemand van ons wat dit wil mis nie.

³⁰ En ek glo dat ons so naby aan die Koms lewe dat hierdie groot wonderbaarlike dinge wat ons sien verskyn, die aanduiding van Sy naderende Koms is.

³¹ Nou, Jesus het hierdie gelykenis geleer. En as . . . Julle sal amper ’n Oosterse beskouing van die Skrifte moet hê voor julle ooit in staat sal wees om die gelykenisse te verstaan, want die Bybel is ’n Oosterse Boek. Ons is Westerse mense wat na die Bybel kyk uit ’n Oosterse . . . ’n Westerse standpunt, terwyl dit ’n Oosters geskrewe Woord is, want dit is tweeduisend jaar gelede geskryf, waar die betekenis dieselfde is. Maar as jy ooit na die Ooste toe gaan, sal die Bybel ’n nuwe Boek vir jou wees, Sy betekenis, Sy verklarings sal soveel beter lyk.

³² Ek bedoel nie om te sê dat ons nie weet hoe om gered te word volgens die orde van die Skrifte nie, maar ek bedoel om dit te sê: dat dit Dit net duideliker vir julle sal raak, wanneer julle sien hoe Jesus geleer het in daardie dag, in die Oosterse gebruike. En hulle het niks verander nie, hulle is vandag net presies soos hulle toe was.

33 Sodat die mens nie deurmekaar sou raak nie, dat hierdie dinge waarin ons nou so verstrengel is, nie sou gebeur nie, het Jesus die mense in gelykenisse geleer.

34 Nou, soos hierdie bruilofsmaal . . . Natuurlik, ons weet almal dat die Bruilofsmaal in die toekoms is, dat toe al die verlostes van alle eeue opgekom het voor die Teenwoordigheid van God, verlos deur die Bloed van die Lam, en daar gestaan het in Sy Bloed, en toegedraai in die kleed van Sy geregtigheid, dan sal ons daardie groot Bruilofsmaal hê wat uitgesprei sal word oor die hemele.

35 En ek dink aan daardie Dag, dat baie van ons hier, wat al 'n ent in die pad af is met strepe gryshare en krom skouers . . . Wel, omtrent negentig persent van ons gehoor vanmiddag is oor die halfpad merk, soos ons dit noem. En baie van julle het gewerk, en gesukkel, en gebrek gely, en opgeoffer, en, om die Boodskap van die Evangelie oor te dra.

36 En ek dink aan daardie Dag wanneer dit alles verby is, en die Bruilofsmaal gedek is, en ons oorkant die tafel van mekaar gaan sit het, ek's seker as ek geseën is deur die Here om daar te kan wees, sal ek oorkyk, ek sal sê: "Ek het jou ontmoet by Pisgah, het ek nie?" Wanneer ons mekaar aan die Anderkant ontmoet en praat van die tye dat wanneer ons bymekaarkom soos hierdie, om instruksies te kry oor hoe om uit te gaan en siele te wen, en af te kyk in daardie lang ry, pappa en mamma, almal van hulle teenwoordig, as dit nie 'n wonderlike tyd sal wees nie, daardie Bruilofsmaal!

37 Ons sal oor die tafel uitreik en mekaar aan die hand neem, mekaar se hande vashou, en ek is seker 'n traantjie sal teen ons wange afloop van waardering vir God se genade om ons daar te kry. Dan sal die Koning uitkom en alle trane, soos ek baiekeer gesê het, uit ons oë vee, sê: "Moenie meer huil nie, daardie dae is nou verby. Gaan in die vreugde van die Here in wat vir jou voorberei is vanaf die grondlegging van die wêreld." En ons wil almal daar wees, en ons wil almal, wat ons kan kry, moet daar wees, want dis dringend; die tyd is verby, en ons wag vir Sy Koms.

38 Het julle opgelet, Hy het gesê toe Hy die eerste keer uitgestuur het? Die eerste groep, hulle het teruggekom en daar is verkonings gemaak. O, hulle het *dit* of *dat* gehad om te doen. Die Koning, aandete, natuurlik, is God; die Seun is Christus, die Seun van God; en ons, die Bruid, is die een wat genooi is. Die Bruid is, sal die hele aarde wees wat genooi is, almal word uitgenooi, maar daar's 'n paar goed wat ons moet doen voor ons ooit daardie Bruilofsmaal kan bywoon.

39 Nou, in die Ooste, wanneer daar 'n troue sou wees, wat gebeur het, die koning het die tyd bepaal vir sy seun se troue, en dan was dit die seun se plig om die uitnodigings uit te gee; en niemand kon na daardie aandete toe kom sonder 'n uitnodiging nie.

40 En ek glo nie dat daar ooit 'n man of 'n vrou was wat ooit in 'n kerk ingeloopt het, of in die Teenwoordigheid van God inkom sonder dat hulle 'n uitnodiging vir hierdie Avondmaal gegee is nie. Nou, jy kan dit aanvaar, of jy kan dit van die hand wys, dit hang van jou af. Party mense gaan kerk toe jaar na jaar, en dag na dag, herlewing na herlewing, en wil steeds nie daardie uitnodiging aanvaar nie. Hulle bedoel nie om dit van die hand te wys nie, maar hulle versuim net om dit te doen.

41 Het julle opgelet? Een het iets gehad om te doen, hy het 'n stuk grond gekoop, die ander een het 'n paar osse gekoop, en *hy* moes hulle gaan uittoets. Nie asof hy nie die os sou toets voor hy hulle gekoop het nie, julle sien, dis net—dis net 'n verskoning.

42 En ek weet dat al julle predikers, ensovoorts, en sakemanne, en traktaatjie-werkers, ensovoorts, julle vind almal daardie dinge. Mense het verskonings: “Ek—ek moet net by die huis bly vanaand. Ek kan nie die herlewing bywoon nie.” Onthou net, God het gesê hulle sou dit doen; hulle wys hulle uitnodiging van die hand.

43 Nou, kom ons kyk weer daarna, en een, hy het *hierdie* gedoen, sy vrou wou hom nie laat kom nie. En—en dis nog 'n verskoning, daar behoort niks te staan tussen ons en daardie uitnodiging nie. Al kos dit 'n span osse, of jou besigheid, of jou—jou vrou, of jou kinders, of enigiets, niks behoort ons te skei van daardie uitnodiging nie. God het jou geroep na Sy oesland, of om iets vir Hom te doen, daar behoort niks tussen jou en God staan nie, dit moet eerste kom.

44 Die uitnodigings is uitgegee. Nou, toe die uitnodigings uitgegee is, is die verskonings gemaak. Toe het hulle teruggekom, en gesê: “Hulle wil nie kom nie.” Nou, as julle oplet, die laaste keer wat Hy hulle uitgestuur het, was om in die lanings, en hoofweë, en paaie in te gaan, die kreupeles, verlamdes, en blindes, en hulle te dwing om in te kom, want God is vasbeslote dat Sy tafel nie gedek sal word en daar niemand daar sal wees nie. God wil Sy tafels vol hê. Die gemeste diere is geslag, alles is voorberei en alles is gereed. En as julle sal oplet, die laaste groot boodskap wat moes gaan, was om na die hoofweë en paaie toe te gaan.

45 Nou, dis waarvan ek hou van hierdie kerkie hier: wat die armes voed, die verlamdes, die kreupeles, die verdordes inneem, bid vir die siekes. En ek het hierdie bordjie hier gelees, wat my die idee gegee het: “En die kreupeles sal loop,” het dit gesê. Sekerlik.

46 Die laaste oproep en die laaste uitnodiging was 'n wonderlike tyd wat oor die land sou trek in Goddelike genesing, dit was die laaste, en ons sluit nou die einde daarvan af, trek net die los punte in net nou. So hoe naby is die Koms van die Here?

47 “Gaan na die lanings en paaie. Bring hulle in, dwing hulle om te kom, bring in die verlamdes, die kreupeles, die blindes.” Hulle het die genesingsdiens gehad.

48 Die genesingsdiens vir Goddelike genesing is—is nooit die hoofsaak van enige diens nie, dit behoort nie te wees nie, ons neem nie net die diens vir genesing alleen nie. Soos Broer Bosworth altyd gesê het: “Goddelike genesing is soos die aas aan ’n hoek. Jy wys nie vir die vis die hoek nie, jy wys vir hom die aas, en hy gryp die aas en kry die hoek.” So dis hoe dit is met Goddelike genesing, dit bring die mense bymekaar, en dan is die hoek die Evangelie wat die visse vang vir God se Koninkryk.

49 Nou, voor enigiemand kon bywoon. . . Wat as jy vanaand ’n uitnodiging gekry het om na die—die president van die Verenigde State toe te gaan, en, om sy seun se aandete by te woon, sou jy sê? As die president se seun ’n aandete sou hou, en jy, net ’n arm man op. . . hierbuite wat werk vir ’n lewe, soos ons almal doen, hoe salig sou dit wees as iemand kom en jou ’n uitnodiging gee van ons geliefde President Dwight Eisenhower, om ’n groot bruilofsmaal by te woon wat hy gehou het!

50 Nou, jy weet dit, jy sou daarvoor spog. Wel, jy sou regoor Los Angeles gaan en die mense vertel: “Kyk watter belangrike persoon is ek!” Sekerlik. “Die president van die Verenigde State het my uitgenooi na die bruilofsmaal.” Wel, dit sou ’n eer vir jou wees om daardie bruilofsmaal by te woon. Dit sou ’n eer wees, jy sou ’n uitgelese persoon wees om daardie bruilofsmaal by te woon. En ek is seker dat die president nie vir jou so ’n uitnodiging sou stuur, tensy hy gedink het jy sou dit sekerlik aanvaar nie. Maar wat dink julle sal gebeur as jy vir hom laat weet het: “Ek wil nie kom nie”? Hoe seer sou dit nie sy gevoelens maak nie! Wel, wat dink julle sou dit dan wees dat God julle uitgenooi het om *daardie* Bruilofsmaal by te woon?

51 Die mense sê: “Die mense wat die Heilige Gees het, spog te veel daarvoor.”

52 Ons kan nie genoeg daarvoor spog nie. Dis iets om oor te spog. Ons word uitgenooi na die Bruilofsmaal van die Seun van God. Dis werd om op die straat te loop en te getuig en elke skepsel te vertel waarmee jy in aanraking kom watter goeie ding dit is dat jy uitgenooi is na die Bruilofsmaal. God Almagtig het jou gekies uit die krotbuurte van die aarde om die Bruilofsmaal van Sy geliefde Seun by te woon. O, wat ’n uitnodiging is dit! Dis ’n honderd biljoen presidentsaandetes werd om daardie Avondmaal by te woon.

53 Nou, as Mnr. Eisenhower geweet het dat jy nie geskikte klere het om te dra nie, dan sou hy, natuurlik, reëlings tref daarvoor. En dis presies wat God gedoen het. Hy het reëlings getref dat jy op ’n sekere manier aangetrek moet wees, want, onthou julle, Hy het gesê: “Roep die goeies en die slegtes, roep hulle almal saam.”

Maak geen verskil wat jou vorige lewe was nie, wanneer jy 'n uitnodiging het om te kom, is jy gereed om te kom. Of jy nou sleg was, of jy 'n straatvrou was, of jy 'n dobbelaar was, of jy 'n dronklap was, of jy 'n moordenaar was, maak nie saak wat jy was nie, as God jou die uitnodiging gee, aan jou hart klop, sal Hy vir die res daarvan sorg, moenie bekommerd wees nie.

54 Jy sê: “Wel, ek was net 'n louwarm kerklidmaat.”

Hy sal steeds daarvoor sorg, as jy net daardie uitnodiging sal aanvaar.

En julle sê: “Wat is die uitnodiging?”

“Wie ook al wil, laat hom kom en vryelik drink van die Waters van die Lewe.” Die uitnodiging is vir wie ook al wil.

55 En nou, in die Ooste, die seun wat gegee het die . . . wie se troue dit sou wees, moes die klede voorsien. Niemand kon kom sonder om, eers, het hy 'n kleed gedra. Hier's hoekom: Want as een kom, 'n goeie, ryk vrou kom met 'n—'n blomhoede, en—en 'n ryk man het gekom met 'n aandpak aan, en die volgende man . . . vrou het gekom met een van daardie klein (Ek het gedink ek kan daaraan dink.), geruite katoen—geruite katoen, wat dit ook al is, een van daardie soort rompe aan, en die—en die volgende vrou het 'n syromp aangehad . . .

56 Ek sê julle wat hierdie outydse godsdiens vir julle sal doen, dit sal 'n geruite katoenromp en 'n syromp hulle arms om mekaar laat sit en hulle *suster* laat noem, dit sal dit doen; dit sal 'n aandpak 'n oorpak laat omhels en skree: “Broer, ek het jou lief.” Dis wat dit sal doen. Dit sal die styfheid uit jou uithaal. Ja.

57 Maar in hierdie Oosterse manier van dit doen, was daar klede sodat hulle almal dieselfde sou lyk. Ek is so bly daaroor. Selfs my ou Kentucky, gebroke manier, geen geleerdheid nie, steeds kan ek die kleed dra, omdat Hy dit vir my gegee het, Hy het my genooi en ek het dit aanvaar. Maak nie saak hoe jy mag wees nie, die kleed bedek die, dit maak die verskil, sien, die kleed doen. Nou, God het ook 'n kleed gemaak om te bedek, dis die Bloed van Jesus Christus deur die Heilige Gees, die kleed.

58 Nou, wanneer die mense gekom het, het hulle hulle uitnodiging gebring. Nou, hier's waar ek dink ons kru fout was, nie ons nie, maar, ek bedoel nie om te sê die Volle Evangelie mense nie, ek praat nie met hulle nie. Maar ek bedoel soos . . . Met geen disrespek teenoor predikers nie, sulke groot manne, en manne wat ek eer, en manne wat ek met my hele hart respekteer.

59 Ek ken nie 'n persoon op die veld wat ek enigsins meer kan eer en respekteer as Billy Graham vir die groot werk wat hy doen nie. Ek het hom nou die aand gesien, gepreek net waar ek hom nou moet volg, met sy oë swart *hier* van daardie bloedklont, en—en hulle het bordjies in die strate gesit, so het die nuus gesê, hom uitgejou: “Gaan terug.” Selfs toe Oral Roberts omgedraai het, het

Billy Graham daarby gebly totdat hy dit deurgehamer het. Ek sê julle, ek het respek vir Billy Graham, dis presies reg, Jack Shuler.

⁶⁰ En toe het Mnr. Graham eenkeer gesê dat hy—hy gewonder het waarom, toe hy in Louisville was, dat toe Paulus uitgegaan het, en die Bybel geneem, Dit opgehou soos *hierdie*, en hy het gesê by die—by die Christen-ontbyt die oggend, die predikersontbyt, liever, het hy gesê: “Julle weet, toe Paulus uitgegaan en een bekeerling gekry het, die volgende jaar het hy teruggekom en daar was dertig uit daardie een, maar,” gesê: “ek sal in ’n stad ingaan en ’n paar weke veldtog hou, en ek sal, miskien, vir die Here, miskien twintigduisend bekeerlinge hê, en terugkom oor ’n jaar, kan ek nie twintig van hulle kry nie.” O, ek het gedink dit was wonderlik.

⁶¹ En hy het gesê: “Weet julle wat makeer?” Hy het gesê: “Dis die klomp van julle lui predikers, dat nadat ons hulle in Christus gekry het, sit julle met julle voete op die lessenaar en skryf vir hulle ’n uitnodiging, in plaas van om na hulle toe te gaan, en hulle hande te skud, en hulle in te bring.”

⁶² Dit was goed, dit was baie goed, en was ’n goeie stelling, maar julle weet, ek—ek wou nie anders wees nie, maar ek het gedink: “Broer Billy, wie het uitgegaan en gekry. . . watter prediker het gegaan en Paulus se een bekeerling gekry? Wie was die pastoor daar wat so lui was, wat sy voete op die tafel gehad het?”

⁶³ Nee. Hier’s wat dit is: Is omdat in hierdie dag, die moderne manier is om hulle die uitnodiging te gee soos hulle uitgestuur word, maar broer, dit sê dit nie, jy neem hulle nie diep genoeg nie, jy bring hulle nie terug na ’n plek na waar hulle daardie ondervinding kry om regtig wedergebore te wees nie. Paulus het sy bekeerling deurgeneem na die doop van die Heilige Gees, en die Vuur van God het in sy hart gebrand. Hy het nie enige nodig gehad, om of die prediker lui was of nie, hy het gewerk, om te doen wat God. . . net sy hart het gebrand met die Heilige Gees en Vuur, hy was uit om die werk te doen. Dis reg. Die ding daarvan is vandag, ons moderne teologieë, en teoloë, en moderne kerkleer, ensovoorts, ons stuur net die uitnodigings uit.

⁶⁴ Maar onthou, nadat hulle die uitnodiging gekry het, in die Oosterse gebruike, toe hulle by die plek gekom het om in te kom, sleg, arm, onverskillig, almal, met hulle uitnodiging in hulle hand, het die seun hulle by die deur ontmoet. O! En hy het die uitnodiging geneem, en hy het dit deurgekyk, en hy het gesê: “Dis gaaf van jou,” as’t ware om so te sê: “vir jou om my uitnodiging te aanvaar. Nou sal ek kyk watter grootte jy is.” En hy het vir hom in ’n kleed aangetrek, en hom dan by die deur laat ingaan na die banketsaal. Daar’s die verskil.

⁶⁵ Petrus het gesê op die Dag van Pinkster: “Bekeer julle, en laat elkeen van julle gedoop word in die Naam van Jesus Christus tot vergewing van sondes, en julle sal die Gawe van die Heilige Gees

ontvang. Want die belofte kom julle toe, en julle kinders, en hulle wat daar ver is, selfs soveel as wat die Here onse God sal roep.”

⁶⁶ Paulus het 'n paar Baptiste ontmoet in Handeling 19, en hy het gesê: “Het julle die Heilige Gees ontvang nadat julle geglo het?” Hulle het die uitnodiging gehad: “Maar het julle al die Kleed aan?”

⁶⁷ Is jy uitgenooi na die Bruilofsmaal?
“Ja.”

Dan moet jy aangetrek wees.

⁶⁸ Sal jy na die President se aandete toe gaan daarbo, as hy jou gevra het, met jou hande swart en vetterig, en—en julle vroue met julle hare wat afhang, en—en julle gesig nie gewas nie, en julle ou vuil voorskoot aan? Nee, meneer. Jy sou so uit plek wees.

⁶⁹ En so sal 'n klomp van hierdie louwarm, *sogenaamde* Christendom uit plek wees wanneer dit daardie Hemelse Plek tref waar hulle skree, en prys, en juig, en sing in die Gees. So uit plek uit!

⁷⁰ Ek het 'n tyd gelede gepreek, en 'n kêrel het gekom wat aan 'n sekere denominasie behoort het. Hy het gesê: “Billy, ek het jou boodskap geniet, maar,” gesê: “daardie vrou daaragter wat aanhou sê het: ‘Amen,’ en gehuil het,” gesê: “sy het my net amper laat doodvries.” Gesê: “Ek sê jou, daar het rillings teen my rug opgelooop.”

⁷¹ En ek het gesê: “As sy dit nié gedoen het nie, sou daar rillings teen my rug opgelooop het. Ek sou nie weet waar ek was nie.” O, ek hou daarvan om die Gees van God te voel beweeg onder die mense, wat hulle versadig met die Heilige Gees.

Hy het gesê: “O, dit het my amper gevries.”

Ek het gesê: “Broer, as jy ooit in die Hemel sou kom, sou jy regtig doodvries. Want daar gaan geskree, en God geprys, en gejuig wees, en duisende maal duisende wat juig, en sing, en God prys wanneer hulle in die Teenwoordigheid inkom. Jy kan net sowel hier gewoon raak, voor jy daarnatoe begin gaan.”

⁷² Nou, die Oosterse tipe was dat die seun daar gestaan het, om die uitnodiging te ontvang. Nou, Paulus se groep, of ek bedoel, Johannes se groep moes die uitnodiging ontvang, maar Paulus het gesê: “Is julle beklee nadat julle julle uitnodiging ontvang het? Het julle die Heilige Gees ontvang nadat julle geglo het?”

Hulle het gesê: “Ons weet nie of daar enige Heilige Gees is nie.”

Hy het gesê: “Met watter doop is julle dan gedoop?”

Hulle het gesê: “Met die doop van Johannes.”

Hy het gesê: “Toe, het Johannes gedoopt tot bekering, deur vir hulle te sê, hulle behoort te glo in Hom wat gekom het, dit is, in Jesus.”

En toe hulle dit gehoor het, is hulle gedoop in die Naam van Jesus Christus, en Paulus het sy hande op hulle gelê, en die Heilige Gees het op hulle gekom. Sien julle die verskil? Uitnodiging is net: “Kom, jy word uitgenooi.”

⁷³ Maar toe, toe die seun hulle ontmoet het met die uitnodiging by die deur, toe het hy vir hulle ’n kleed aangetrek (Amen. Nou voel ek godsdienstig.), vir hulle ’n kleed aangetrek, het een daar gehad vir hulle grootte. En hy het die kleed vir hulle aangetrek sodat almal dieselfde sou lyk.

⁷⁴ Julle sien, daar’s geen “groot manne” nie. O, wanneer mense dit begin sê: “O, as Broer Branham kom om vir die siekes te bid...” Dit het niks daarmee te doen nie, ek kon niemand genees nie. Daar’s geen grootkoppe by God nie. Ons is almal Sy kinders, elkeen van ons, daar’s geen verskil in ons nie. Ons hoef nie die grootste veldtog te hê, of die—of die grootste *dit*, of die grootste *dat* nie. Dis vleeslik, en God sal nooit seën nie. Ek twyfel, partymaal, dat die kleed aan ’n persoon is, wat so optree. Ek sê jou, broer, God maak ons almal dieselfde van die... Almal van ons is van Een wanneer ons die kleed aanhet. Maak nie saak of hulle nie kan praat, en nie eers hulle ABC’s ken, of wat dit ook al is nie, ons is almal dieselfde in Christus Jesus. Dis hoekom ek daardie opmerking gemaak het, wat ek ’n rukkie gelede gemaak het. Ons wil almal dieselfde wees.

⁷⁵ Dan trek hulle hierdie kleed aan, dan kom hulle in en hulle is welkom in die plek, hulle kon inkom en by die bruilofsmaal kom. Jesus het toe gesê, dat in hierdie plek het hy een man gevind wat daar sit, wat nie die kleed aangehad het nie. Hoe het hy ingekom? Dit was die vraag. Daar was een wat nie die kleed aangehad het nie. Nou onthou, Hy het in verskeie plekke gesê dit sou gebeur. Nou, hulle het ingekom... Hy het eenkeer gepraat van die reën wat val op die regverdige en die onregverdige; Hy het gepraat van, eenkeer, van die—van die koring in die veld en die—die onkruid, hulle groei albei saam. “En baie sal na My toe kom in daardie dag en gaan sit in die Koninkryk saam met die kinders, en die kinders van die Koninkryk sal uitgewerp word,” sien: “omdat hulle—hulle gesê het: ‘Here, ons het *dit* gedoen in U Naam, en ons het *dat* gedoen in U Naam.’”

⁷⁶ Hy het gesê: “Ek het julle nooit geken nie. Gaan weg van My af, julle werkers van ongeregtigheid.” Dis dieselfde persoon wat Hy daar gevind het sonder die kleed aan.

⁷⁷ Nou, partymaal verwys ons na mense, soos ekself, wat uitgaan en—en bid vir die siekes, en ’n sukses het, dit beteken nie ek gaan Hemel toe nie. Sien? Die persoon wat regtig daar kom, was ’n bietjie verbaas toe hy daar gekom het.

⁷⁸ Baie in daardie dag, hulle sal sê: “Wanneer was U nakend, Here, en het ons U bekleed? Wanneer was U honger en het ons U gevoed? Wanneer was U in die tronk en het ons U besoek?”

79 Hy het gesê: “Wat julle dan ook al aan hierdie, my broers, gedoen het, dit het julle aan My gedoen.” Hulle—hulle het nie eers gedink hulle was waardig om daar te kom nie.

80 En wanneer ons dink ons is een of ander soort grootkop, hoe gaan ons ooit 'n Gees hê om daar te kom? Partymaal wonder ek oor die kleed wat daardie mense. . . Wanneer ons daardie gesindheid het, dat ons groter is as iemand anders, beter as iemand anders, “Ons is 'n groter getal, ons denominasie is groter,” of iets, hoe gaan ons dit ooit so maak, wanneer die kleed was om hulle almal dieselfde te laat lyk? En in God se oë lyk ons almal dieselfde. Sekerlik. Ons is sondaars gered uit genade. Ons moet dit erken, van die rykste tot die armste, van die besgeklede tot die slegste-geklede, omdat die uiterlike kleredrag niks daarmee te doen het nie, dit sal vergaan, maar die binneste is wat blywend is. Ek sal liever my gees bedek wil hê met die kleed van Sy heiligheid, as om die beste pakke te hê wat in die hele wêreld gekoop kon word. Sekerlik. Ryk in die Koninkryk van God.

81 So hierdie een man het daar gesit, sy plek ingeneem en langs die tafel gaan sit, daar gesit, en die koning het ingekom en Hy het hom daar sien sit. Nou onthou, Hy het nooit net gesê: “Nou, ek het nooit geweet dat jy sou kom nie,” of iets, of. . . Hy het gesê: “Vriend. . .” Hy het hom nie bestraf omdat hy gekom het nie, hy het nie gesê: “Nou, jy moes nooit gekom het nie!” Nee, dit was nie dit nie. Hy het gesê: “Wat. . .?” moes gebeur het: “Wat maak jy hier sonder 'n kleed aan?” Daar is die volgende ding.

82 Nou, mense, om jou traktaatjie uit te deel, is goed, om met 'n man oor God te praat, is goed, maar moet hom nie daar los nie, bly net reguit agter hom aangaan totdat jy hom by die altaar geklee sien in God se geregtigheid, in die geregtigheid van die Heilige Gees, totdat hy gevul is met die Gees. Wanneer enigiemand hier in jou kerk inkom, 'n evangelis 'n diens hou, en miskien is hy die een wat die uitnodigings uitgee, en die uitnodigings van vriende van Christus gee, die evangelis wat uitnodigings uitgee, maar wanneer een kom, moet jy hom nie daar laat stop nie, neem jy hom reguit aan in die Teenwoordigheid van God in totdat Hy hom bekleed. [Leë kol op band—Red.] 'n Bruilofsmaal gaan binnekort begin.

83 Wat het gebeur? Wat kon hy sê? Hy, die Bybel het gesê dat hy sprakeloos was, hy kon niks sê nie. Hoekom? Want hy het op 'n ander manier ingekom as die deur. As hy deur die deur gekom het, sou die seun vir hom 'n kleed gegee het. Jesus het gesê: “Hy wat op enige ander manier opklim, is dieselfde as 'n dief en 'n rower.” Nou, jy kan daar kom, jy sal in die Hemel wees, maar jy sal weer uitgeskop word. So watter nut. . .? Hulle kry meer—meer hel as ooit, dis reg, om te weet dat jy daar was om die prag te aanskou en dan verwerp te word. Sien julle wat ek bedoel?

⁸⁴ Wat is hierdie kleeed? Wanneer jy die kleeed van Christus dra, behoort jy die Gees van Christus in jou te hê. En die Gees van Christus sal optree soos Christus, Dit sal die werke van Christus doen, Dit sal sag, lankmoedigheid, goedheid, genade, sagmoedigheid wees, geduld met die Heilige Gees, liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, dis die Gees van God wat kom wanneer jy beklee word met Sy geregtigheid, Sy Gees lewe binne-in jou.

⁸⁵ En hierdie man was sprakeloos. Hy het verbygekom... Miskien, sê hy: “Wel, wag ’n bietjie! Ek’s ’n Presbiteriaan, Metodis, of ek’s ’n Pinkster.” Dit het niks daarmee te doen gehad nie. Sien?

⁸⁶ Hy het nie deur die Deur gekom nie en hy het nie ’n kleeed gekry nie, want Jesus het gesê: “Ek is die Deur van die skaapkraal.” En as jy kom, kan jy nie kom deur die Metodiste kerk nie, jy’s ’n dief en ’n rower; jy kan nie kom deur die Baptiste kerk nie, jy’s ’n dief en ’n rower; jy kan nie kom deur die Pinksterkerk nie, jy’s ’n dief en ’n rower, jy moet kom deur Jesus Christus. Dis die enigste manier wat jy ooit na Hom toe kan kom, is om deur Jesus te kom. En wanneer jy deur Hom gaan, gooi Hy Sy liefde, ’n kleeed om jou, en lei jou na die kudde: “En ons lewe aan die halleluja kant,” het die skrywer gesê. Kom by die Deur in.

⁸⁷ Hy het opgekom met die mens se weg, hy het op een of ander weg opgekom, die kerk se weg, hy het op ’n ander weg opgekom. Sien? Maar God het ’n voorsiene Weg, en daardie Weg is Jesus. En wanneer jy kom deur Jesus, neem jy Jesus aan deur ’n geestelike doop. En jy’s dood en neem Christus aan deur die nuwe geboorte, en jy’s wedergebore en gevul met Sy Gees. En hoe weet jy? Omdat jou lewe vergelyk met diegene van die Bybel, daardie apostels wat beklee was met Sy geregtigheid. Waarom kan mense dan nie, wat aanspraak maak om Christene te wees, glo in tekens en wonders, Goddelike genesing, die werking van die Heilige Gees, nie? Wel, hulle behoort dit te doen. Die ding daarvan is, hulle het op ’n ander manier ingekom as die Deur. As hulle die Deur kom, sou hulle beklee wees met dieselfde soort Gees, hulle sou dieselfde soort lewe hê, hulle sou dieselfde soort getuienis hê, hulle sou dieselfde mense wees.

⁸⁸ Nou, jy neem, baiekeer, mense wat op ’n ander manier opklim, sal daardie skandelige naam hê, sê: “Dis ’n klomp holy-rollers.” Het julle geweet dis wat die apostels genoem is? Het julle geweet, Johannes die Doper is as ’n wilde man verklaar? Het julle geweet Jesus Christus is deur die Sanhédryn Raad as ’n kranksinnige man verklaar? “Nou weet ons jy is mal.” *Mal* beteken “kranksinnig.” Weet julle al die apostels is kranksinnig verklaar? Maar ek hou van wat Paulus gesê het: “Volgens die weg wat hulle sekte noem, so aanbid ek die God van ons vaders.”

O, omdat hy beklee was met daardie selfde geregtigheid van die Here Jesus Christus!

⁸⁹ Dis wat dit vandag is, vriende, soveel mense probeer inkom, maar hulle neem nie God se voorsienende ingang nie. En as jy enige ander weg volg behalwe Jesus Christus . . . En toe die apostels in Jesus Christus ingekom het, toe die vroeë Kerk in Jesus Christus ingekom het, het hulle die doop van die Heilige Gees ontvang. Dit het hulle ander mense gemaak, dit het hulle anders laat optree, anders laat lewe, hulle hele—hulle hele lewe is anders gemotiveer, hulle het ander motiewe gehad, hulle het ander doelwitte gehad, alles was anders toe hulle in Christus ingekom het.

⁹⁰ Alles is anders wanneer jy in Christus inkom, dit laat jou die wêreld verlaat, dit laat jou die dinge van die wêreld verlaat. Jy sal jou TV afskakel enige tyd om kerk toe te gaan op Woensdagaand, as jy ooit ingekom het op Christus. Wanneer daar 'n biduur is, wel, is daar niks wat jou kan weghou van daardie biduur af nie. Wanneer die liefde van God, wat in jou hart is, wat in Christus Jesus was, jou sal trek na die kerk, en wanneer jy daar kom, en jy kry daardie oorfloedige vreugde, is daar iets wat jou met alles wat in jou is, die lofprysing van God, sal laat uitsing. Sien, ons kom op 'n ander weg as die Deur.

⁹¹ Mense kom in, sê: “Wel, ek kom 'n Baptis in.”

Dis goed om Baptis te wees, as jy deur die Deur gekom en die kleed gekry het.

⁹² Sê: “Wel, ek's Katoliek.”

Dis steeds in orde, as jy deur die Deur kom en die kleed kry. Maar as jy nie deur die Deur kom nie, sal jy verwerp word, want Hy het gesê dit sou wees. En daar gaan baie van hulle daar wees sonder die kleed aan.

⁹³ So onthou, vriende, wanneer ons ons mense op straat neem, ons mense in die kerk inneem, en waar daar ook al is, laat hulle nie wegkom sonder om eers deur Jesus Christus te kom om uit Sy Gees gebore te word, geklee in Sy geregtigheid, gevul met Sy goedheid nie, en dan het jy 'n ware bekeerling tot Christus. Dis later as wat ons dink, ons moet werk, die tyd is werk, die—die—die Boodskap is dringend.

⁹⁴ Het julle opgelet net in die wêreld voor die sondvloed, voor Noag . . . voor die eerste druppel reën ooit geval het, het Noag in die ark ingegaan? In die dae van Sodom, voor een Vuur ooit uit die Hemele geval het, wat die Engel vir—vir Lot gesê het: “Maak gou, kom hierheen; want Ek kan niks doen voordat jy daar uitkom nie.” En toe die laaste van die verlostes uitgekome het, toe het die Vuur geval.

⁹⁵ Nou, ons weet dat ons naby die einde is van 'n . . . ons is reg voor die deur van 'n globale verwoesting. Ons weet dat daar nou in die loodse, bomme hang. Het julle die *Life* tydskrif gelees,

dink ek was dit, 'n paar dae gelede, of weke gelede, waar daardie generaal gesê het dat net die eerste een om sy humeur te verloor, dis die—die uitdrukking, en een van daardie bomme sou afskiet, wat gaan gebeur? Hulle hang alreeds daar, hulle is gereed. Hulle kan hulle met radar en die sterre reguleer, hulle kan een van Moskou af reg op Vinestraat daar laat val, Sunset Boulevard en Vine, presies op die plek, reg op die teiken. Enige plek waar hulle een wil laat val, kan hulle dit doen.

⁹⁶ En ons sit net daarbuite in die oseaan met hierdie groot skepe, ons het hulle net nou die dag gesien, daardie duikbote het opgekom, en hulle wou ons nie eers naby hulle laat kom nie, met daardie radar, bomme wat daar sit, hulle kon een reg op Moskou neersit, of enige plek waar hulle dit wil sit. Nou, wat . . . ?

⁹⁷ Een van hierdie dae, gaan iemand 'n glips hê, en hulle gaan een trek, en wanneer hulle trek, gaan daar aan hierdie kant ook trek. Hmm! Wat gaan die wêreld doen? Dit kan dit nie verduur nie. Daar sal 'n ontploffing en 'n skudding wees, en daardie wêreld sal uitmekaar spat. En dit kan gebeur voor die son ondergaan vanaand.

⁹⁸ 'n Groot generaal het gepraat oor, nou die dag, gesê: “Die volgende oorlog wat plaasvind sal net drie minute lank wees.” Drie minute! Geen wonder die wetenskap sê dis drie minute voor middernag nie. Drie minute is al wat dit sal neem om die wêreld heeltemal uitmekaar te skud en dit op te blaas. Ons lewe op geleende tyd.

⁹⁹ Een of ander fanatikus gaan, een van hierdie dae, een van hulle afskiet. En wanneer hulle, daarbuite, daardie afliuisterplekke en alles, en ore gespits, wanneer hulle daardie eerste fluit hoor uitgaan met daardie bom wat oorgaan, gaan hulle hulle ook trek. En dan wanneer dit begin, gaan dit albei kante trek, en hier kom hulle. Dit sal 'n konstante, volledige skudding wees, en hierdie wêreld sal in vulkaniese as verander. Dis al wat dit kan doen, dit kan dit nooit verduur nie.

¹⁰⁰ Wel, een van daardie bomme sal 'n gat in die grond skiet honderd vyf-en-sewentig voet diep, 'n honderd vierkante myl. En wat van omtrent tienduisend van hulle wat losgelaat word op die Verenigde State op een slag? Waar gaan jou lewe wees? Die wêreld sou nie daardie skok kon verduur nie.

¹⁰¹ Selfs nou, tot die wetenskap sê dat die—die aarde uitswel in die middel. Julle het dit nou die dag hier gesien, en hulle daarvan hoor praat, dat hulle . . . Die waters in die noorde het *soveel* voet gedaal, of in die middel van die aarde, liewer, en raak dieper in die noorde en in die suide, want die aarde swel uit; die son gaan nie om sy wentelbaan soos dit altyd het nie, alles dui op daardie Koms van die Here. Ons is reg voor die deur.

¹⁰² En onthou, voor een van daardie bomme kan val, moet dit nie vergeet nie: Jesus het gesê: “Soos dit was in die dae van Noag, en

in die dae van Lot, so sal dit wees in die Koms van die Seun van die mens.” En voor Noag . . . Voor enige reën geval het, was Noag veilig in die ark; voor enige Vuur op Sodom geval het, was Lot buitekant; en voor een bom dit kan tref, sal die Kerk Tuis wees in Heerlikheid, ingegaan het. Wees seker. Dan as hierdie, net om te dink, vriende, as dit so naby is, hoeveel nader is die Koms van die Here? Want die Here kom voor dit gebeur.

¹⁰³ Herinner my aan ’n storietjie. Eenkeer het ek . . . Almal van julle weet, ek het altyd ’n paar beeste aangejaag, en ek het gedink ek was ’n egte cowboy. En so, ek onthou op ’n plaas waarop ons gewerk het, was daar ’n . . . die Armour Maatskappy het dit besit, eintlik, en die beeste daarbuite, hulle was gebrandmerk, en ons het hulle laat wei. En so was daar . . . Die storie lui, dit was voor ek by die plek gekom het, maar hulle het ’n klomp jong meisies gehad, die boer het, en hulle was, o, hierdie los soort meisies in daardie dae, ek dink ons het hulle *flerries* genoem, deesdae word hulle *kabaretmeisies* genoem, of iets. Maar in elk geval, hulle was . . . Flerrie-moeders is wat kabaretmeisies voortbring het, nou, wat gaan die kabaretmeisie voortbring? Dis wat ek wonder. Ek sal een van hierdie aande preek oor *Saaï In Die Wind En Maai Die Warrelwind*. Dis wat ons gedoen het.

¹⁰⁴ Nou let dit op, dan voor dit die, hulle . . . Die plaas is mooi gemaak en alles, want die Armour se seun was op pad om die plaas in die weste te besoek, en hulle sou ’n lekker tyd hê.

¹⁰⁵ Natuurlik, al hierdie meisies wou by die baas, die grootbaas se seun aanlê, julle weet, hulle wou met hom trou. Wel toe, het hulle verstaan hy soek ’n meisie. So hulle was mooi opgemaak daardie aand, en hulle sou hom regtig ’n ou Westerse ontvangs gee, en hulle gewere af te skiet en ’n lekker tyd te hê.

¹⁰⁶ En hulle het toevallig ’n—’n meisie daar gehad, wat ’n niggie was, haar mamma was dood, en haar pappa was dood, en sy het nêrens gehad om heen te gaan nie, so sy het by haar oom kom bly. En van almal wat die werk moes doen, was sy, die ander meisies het net die heelyd opgesmuk, en sy moes al die werk doen.

¹⁰⁷ Julle, baie van julle het miskien al daardie ondervinding gehad, ’n weeskind. Dit herinner my aan die Kerk van die lewende God, dis reg, wat uitgelag, die heelyd bespot word.

¹⁰⁸ So sy het skynbaar geen klere gehad, om mooi in te lyk toe die boer se seun gekom het, die eenaar se seun gekom het nie. So daardie aand, het hulle ’n baie groot partytjie gehad, en—en sy moes agter in die—die werkerskwartiere bly. En so, toe hulle almal uit die eetkamer uitgekom het na ete, wel, het sy ingegaan en al die skottelgoed gekry en dit gewas.

¹⁰⁹ So dit was net die—die eenaar, Mnr. Armour se seun, wat uitgestap het aan die agterkant en gekyk het. En dit was waar, hy het gesoek na ’n meisie. Hy het daardie meisietjie opgelet, wat

daarbinne staan en skottelgoed was, daar was iets omtrent haar wat eg gelyk het vir hom.

¹¹⁰ Na 'n paar dae se besoek, het sy een aand die skottelgoedwater uitgegooi agter in die plek, na 'n moeilike dag se werk, en sy het iemand hoor sê: “Goeienaand.” En sy het gekyk, en dit was jong Mnr. Armour, hy het daar gestaan. En sy het die strooi oor haar voete getrek, sy was kaalvoet, en sy het haar hoof gebuig, sy het skaam gevoel. Hy het gesê: “Ek het jou dopgehou, en ek het gevind, volgens wat ek glo, dat jy 'n deugsame jong vrou is.” Gesê: “Ek's hierbuite,” gesê: “ek's so siek en sat vir daardie spoggerige aanganery van die stad in Chicago, ensovoorts.” Gesê: “Ek—ek het hiernatoe gekom om vir my 'n vrou te soek.” En gesê: “Jy voldoen net aan daardie spesifikasie.”

¹¹¹ O, haar hart het amper gegaan . . . 'n Man van daardie kaliber vra vir haar, 'n arme weeskindjie, om met hom te trou? Dis omtrent hoe ek een aand gevoel het toe ek 'n uitnodiging gekry het om na die Bruilofsmaal toe te kom. “Wil my hê? 'n Man soos ek, sou—sou 'n uitnodiging kry om na die Here Jesus toe te kom?” Maar Hy het my gevra. Ek—ek was, ek kan my net omtrent voorstel, het omtrent gevoel soos sy het. “Wie is ek?” Maar Hy het vir my gesê om te kom, en ek het gekom.

Toe het hy vir haar gesê, hy het gesê: “Nou, maak jy jouself gereed, een jaar van vanaand af, sal ek terug wees om jou te kom haal.” Gesê: “Sal jy met my trou?”

Sy het gesê: “Wel, natuurlik sal ek. Maar,” het sy gesê: “ek's nie waardig nie.” Is dit nie omtrent hoe jy gevoel het nie? “Ek's nie waardig nie, Here.”

Hy het gesê: “Moenie daaraan dink nie. Ek soek nie na klere, en dinge nie, ek soek na deugsamheid, en ek—ek—ek wil jou vir my vrou hê. Sal jy wees?” En hy het haar gesoen.

¹¹² En onthou julle toe die Here daardie soen op jou hart geplaas het, hoe jy gevoel het? O, goeiste! O, al my sondes weggewas, en al my smarte, en Hy het net iets anders gemaak. Hy—Hy het gesê ek kon . . . Hy gaan my een aand na die Bruilofsmaal toe bring.

¹¹³ So hy het gesê: “Maak jouself gereed.”

¹¹⁴ Julle onthou, die Bybel het gesê: “En die Bruid het haarself gereedgemaak.” En die klede is die geregtigheid van die heiliges, julle sien.

¹¹⁵ So, daardie meisietjie het net vyf-en-sewentig sent per week gekry. Maar, o, hoe gelukkig was sy daardie jaar! Net gewas en gesing, elke pennie gespaar wat sy kon. Res van hulle het dorp toe gegaan en nuwe pakkies sigarette gekoop, en wat nog, julle weet, en hulle whisky, en aangegaan, nuwe pakke kaarte, en hulle lekker tyd gehad, maar sy het net gewerk. Hoekom? Sy het gereedgemaak, haarself gereedgemaak.

116 En toe uiteindelik, voor jy jou kom kry, het sy dorp toe gegaan, en sy het die trourok gekry, en die geld gekry wat hy vir haar gestuur het, en die trourok gekry, en teruggekom. En het daardie niggies haar gespot! Hmm! Dis net omtrent hoe party van hierdie niggie denominasionele godsdienste, sosiale evangelie, gesê het: “Julle klomp holy-rollers.”

117 Ek het met ’n meisie gepraat hier nie lank gelede nie in Oregon, sy het gesê. . . sy was, het aan ’n ander denominasie behoort, en sy het gesê: “Wel, wie is in jou geselskap? As hulle ooit. . . As dit hulle sou wees wat in die Hemel sou wees, sou ek nie daar wou wees nie.”

Ek het gesê: “Jy hoef nie té bekommerd te wees tensy jy jou gesindheid verander nie, sien.” Ek het gesê: “Jy hoef nie té bekommerd te wees nie.”

Sy het gesê: “Al daardie geskree en aanganery?”

118 Ek het gesê: “Nou wag, aanbid jy vir Maria, en die maagd Maria, voor God ooit die trourok vir haar sou aantrek, moes sy die Pinksterdag opgaan en so vol van die Gees word, dat sy gesteier het asof sy dronk was. Jy kom nie in met enigiets minder nie. Onthou dit net. Ja, meneer. En dit was, soos julle dit noem, die moeder van God.” Sien? Ek het gesê: “As die maagd Maria na Pinkster toe moes gaan en die Heilige Gees kry voor sy ooit na die Hemel kon gaan, sal jy nooit inkom, met enigiets minder nie, onthou dit net. Dit was die maagd Maria.”

“O, dit is nie so nie.”

119 Ek het gesê: “Glo jy die Bybel? *Hier* is dit. En Maria was net saam met hulle in die bo-vertrek. En sy het so vol van die Gees geraak dat sy gedans het onder die Gees, opgetree het soos iemand wat dronk was. En jy dink jy sal in die Hemel kom met enigiets minder as dit? Jy sal dit nooit doen nie. Ja, meneer. Maagd Maria en al die res van hulle moes die weg van die Here se paar veragtes volg.” So. . . Ja, meneer.

120 Die mense spot, en hulle noem hulle ’n klomp idioote. Paulus het gesê: “In die weg wat sekte genoem word. . .” Dis *kranksinnig*. Sien, *sekte* is een of ander “sekte, kranksinnig, idioote.” Wel, ons word dit genoem, want die bonatuurlike is so verskillend van die vleeslike dinge van hierdie wêreld, dat dit mense laat dink hulle is kranksinnig.

121 Hulle het gesê. . . Wel, Paulus het vir Agrippa gesê, gesê: “Ek is nie mal nie.” Hy. . . (*Mal* beteken “kranksinnig.”) “Ek’s nie mal nie, jy dink ek is. Maar volgens die weg wat sekte genoem word, aanbid ek die God van ons vaders.” Dis hoe ek ook maak, ek hou daarvan. “Volgens die weg. . .”

122 Ek wil graag hande vat met Paulus, ek wil graag daar wees daardie dag wanneer ek hom geklee sien in die geregtigheid van Christus, wanneer ek hom gekroon sien word! Halleluja! Ek wil

dieselfde soort kleelede aanhê wat hy gehad het; dis dieselfde soort wat my Here gedra het. Dis waarom ek nie skaam is vir die Evangelie van Jesus Christus nie, want dis die krag van God tot redding. En alhoewel. . . “Evangelie het nie net in Woord gekom nie, maar deur krag en demonstrasies van die Heilige Gees.” Dis hoe die Evangelie is. Dis die Woord gemanifesteer in ons harte.

¹²³ Nou, hierdie meisietjie, sy het gereedgemaak. Sy het nie omgeege wat. . . hulle het gelag: “Laat hulle lag as hulle wil.” Maar sy het geweet dat daardie soen daardie aand ’n seël beteken het. En so het ek ook, so het julle ook, en elkeen wat daardie soen van die Here Jesus gehad het, wat vir julle die belofte geege het, julle weet wat dit beteken. Julle gee nie om wat die wêreld sê nie. As jou niggies jou wil bespot en sê: “Jy het jou verstand verloor, en jy’s outyds,” gaan net voort, dis alles reg. Maak geen verskil aan haar nie, sy het net aanhou gereedmaak.

¹²⁴ So toe, uiteindelik het die uur gekom, die son was aan die ondergaan, so sy het haarself aangetrek, julle weet, en baie mooi gemaak. O, goeiste! Dis die uur waarin die Kerk net nou behoort te wees: almal beklee in Sy geregtigheid, gevul met Sy Gees, bemagtig deur Sy Wese, wat wandel in die Lig, wag op die Koms van die Here.

¹²⁵ Daar was sy, het haarself gereedgemaak, heeltemal skoongemaak en gewas, en die trourok aan. En weet julle wat? Hoe nader dit gekom het, hoe meer krities het haar niggies geraak, hulle het gesê: “Jou arme klein, onnosele dingetjie! Wil jy vir jou sê dat ás—ás die Armour se seun met iemand sou trou, hy met iemand soos ons sou trou, iemand wat in sy kringe sou pas, iemand wat geleerdheid het, wat ’n bietjie glans in hulle het.” Sien, dis wat die kerk vandag dink, maar hoe ver heen is hulle! Dis reg. Ver heen is hulle. Hulle. . .

¹²⁶ En so toe naderhand, het sy. . . hulle. . . Sy het gedink hy het uitgestel, dit het later, later geword. En uiteindelik, het hulle gesê: “O, waar is hy?” Dis wat hulle vandag sê. “Waar is daardie Een. Ek het daardie goed veertig jaar gelede gehoor, Hy sou kom. Waar is dit?”

¹²⁷ Het die Bybel nie gesê hulle sou sê: “Waar is daardie koms van die Here,” nie? Alles is net soos dit was van die begin af.” Ons lewe in daardie dag, vriende. Laat ons nou moed skep terwyl ons vergader is vanmiddag, uitgaan met ’n nuwe moed, uitgaan om siele te wen. Maak gereed. Die Koms is op hande.

¹²⁸ En voor jy jou kom kry, het hulle almal haar omsingel, klein liedjies om haar begin dans, gesê: “O, ons sal met haar spot,” julle weet. En die bruid gespeel asof hulle voorgegee het, bruid. Dit het haar nie gepla nie, sy het die ou horlosie sien omtik. Voor jy jou kom kry, was dit net omtrent een minuut. Iemand het gesê: “Jy. . . Ek het gedink hy gaan hier wees op *so-en-so* ’n tyd.”

129 “Moenie bekommerd wees nie, hy sal hier wees,” sê sy. Dis al wat ek wil weet, Hy het belowe Hy sou hier wees, dis al wat ek wil weet. Hy kom, dis al. Wanneer? Ek weet nie, maar Hy sal hier wees.

130 Net terwyl hulle die meeste gespot het, en die, al hierdie verskillende dinge van haar gesê het, en—en haar geterg, en haar bespot, en alles het, het hulle die wiede hoor kom, perdehoewe wat klap, die ou knars van die sand onder die spaaider. Goeiste, goeiste! Sy het deur daardie drade gebars, uit op die werf het sy gegaan. Wie was dit? Daar was hy, aangetrek. Die koets was gereed. Sy het deur die klein prieel gehardloop op die punt van die werf soos daardie.

131 Hy het uit die koets uitgespring en haar in sy arms geneem, en hy het gesê: “Liefeling, ek het mense gehad wat jou die hele jaar lank dopgehou het.” O, ek’s so bly: die Heilige Gees! “Die oë is op die mossie, en ek weet Hy hou my dop.” Dis reg. “Heel jaar lank, het ek jou dopgehou, ek het jou deugde gesien, ek het die flanker van ander mans gesien, ek het dit alles gesien, maar ek het gesien jy was getrou. O, dit het my hart laat swel om te weet dat die vrou waarmee ek sou trou, eg was.”

132 God, laat dit ons getuienis wees, laat dit ons begeerte wees vandag. Lewe getrou aan Christus, wees getrou aan die roeping, wees getrou aan die Gees.

133 En hy het haar in sy arms geneem, haar op die spaaider gesit, en die koets weggedraai, en aan na Chicago. Gesê: “Jy het gewerk en jy het gearbei, en jou klein, handjies vol blase sal nooit weer blase hê nie. Die goed waaraan jy gebrek gely het, sal jou nooit weer ontbreek nie, want een van die grootste huise wat gekoop kan word op—op Lakeside Rylaan in Chicago, wag vir jou. Ons gaan nou trou en daar gaan woon in vrede vir die res van jou dae.”

134 Ek’s so bly dat ons mag werk en arbei, en die spoeg van die buitewêreld kry, en die fronse, en die bespotting, en alles, maar eendag sal Hy kom. O, ons sal saam met Hom geneem word om Hom in die lug te ontmoet. En daardie ou niggies het net daar gestaan en kyk. O, een van hierdie dae, sal ons weggevoer word, God sal Sy Bruid wegraap, hulle wat die trourok dra.

Kom ons buig ons hoofde.

135 Here, soos dit naderkom, hoe weet ons dat daardie klank nie voor die nag sal kom, die strydwa wat kom om ons weg te neem nie? O, mag ons gereed wees, klere gewas in die Bloed van die Lam, geparfumeer met die Evangelie, en gereed om die Bruidegom in die lug te gaan ontmoet.

136 Mag ons al Sy Woorde glo, soos die meisietjie, sy het geglo dat elke belofte wat hy gemaak het, waar was, en, Here, ons glo dat elke belofte wat U maak, waar is. Ter wille van ons oortredinge is U deurboor, ter wille van ons ongeregtighede verbrysel, die

straf wat vir ons die vrede aanbring, was op U, en deur U woude het daar vir ons genesing gekom. O Here, aan hulle wat nou hier sit wat siek en beproef is, mag geen belofte van God. . . O, mag die Heilige Gees inbeweeg, die kleed om hulle trek, en sê: “Dis Ek, kinders, Ek is die Here wat al julle krankhede genees. Ek is nou hier om al julle beproewinge weg te neem, om die siekte uit julle liggame weg te neem.” Skenk dit, Here. Mag hulle, soos die meisietjie, net so getrou aan, eerbaar teenoor elke Woord om dit te glo. Mag die Heilige Gees, net nou, elke persoon hierbinne genees, want ek verklaar, in die Naam van Jesus Christus, dat U hulle tweeduisend jaar gelede op Gólgota genees het. God, mag hulle almal genees en geseën word.

¹³⁷ En mag elke werker hierbinne, of hy nou ’n prediker is, of hulle nou traktaatjies uitdeel op die straat, of hulle hierbuite werk om die koerant uit te gee, wat hulle ook al doen, Here, mag hulle weet dat hulle werk nie tevergeefs is in die Here nie. Mag hulle net daardie goeie kleed van Sy geregtigheid om hulle voel, mag hulle in die vreugdes van die Here ingaan. Skenk dit, Vader. Mag hulle nie moeg word om goed te doen nie, want op die regte tyd sal hulle maai.

¹³⁸ Vader, as daar diegene hier is wat nie daardie kleed aanhet nie, wat die erns sien, dat hulle sal wees. . . die Koning daardie dag hoor sê: “Hoe het jy hier ingekom? Jy het ’n voorbeeld gehad, jy het My gelykenisse gehad, jy het die Boodskap gehoor, jy het dit in die Woord gelees, jy het gesien wat hulle gedoen het, die eerstes wat deur die Deur gekom het op Pinkster. Dis hoe hulle Dit gekry het, dis hoe hulle opgetree het, dis hoe, wat hulle gehad het, dis die lewens wat hulle gelewe het. En hier is jy hier, wat ’n denominasionele kaartjie voor My probeer hou,” of een of ander sekte, of iets? “Jy moet wedergebore word en gevul word met die Gees.”

¹³⁹ O Here God, mag mense bewee, siende dat ons in die laaste ure is en nie weet watter tyd ons Here mag kom nie. Skenk dit, Vader. Mag hierdie ’n ernstige oomblik wees, en mans besluite maak, en vroue besluite maak, jonk en oud wat nou besluite maak om te kom en beklee te word met die geregtigheid van die Here Jesus.

¹⁴⁰ Terwyl ons ons hoofde gebuig het, ons oë toe, en as daar diegene hier sou wees wat nie daardie bruilofskleed aanhet nie, al is julle uitgenooi na die Avondmaal, maar julle weet julle het nie daardie bruilofskleed nie, julle het nog steeds humeur, julle het nog steeds selfsugtigheid, julle kritiseer nog steeds die regverdiges, julle kan nog steeds nie glo dat God se Woord waar is nie, julle dink sommige Daarvan is waar, omdat die Bybel so sê, julle sê ander is onwaar, omdat die pastoor so gesê het. En die Bybel het gesê: “Laat elke mens se woord ’n leuen wees, en Myne waar wees,” het Jesus gesê. Julle dit steeds nie kan glo nie, sal julle kom en Jesus aanvaar as julle Verlosser?

¹⁴¹ As jy Hom nie ken nie, sal jy jou hand opsteek, en sê: “Broer Branham, dis ek”? Binne of buite hierdie gebou, waar julle ook al mag wees, steek jou hand op, sê: “Ek het nie daardie kleed aan nie.” Moenie skaam wees nie, want dit gaan ’n groter verleentheid wees as ooit, op daardie Dag. God seën jou, dame. Is daar nog een, daarbuite? Steek jou hand op, sê: “Ek’s nie gereed nie, Broer Branham. God weet ek’s nie gereed nie, ek sal my hande opsteek na God.” Agter aan die agterkant, seën jou, meneer.

¹⁴² Jy het nie daardie Gees van sagmoedigheid en sageaardheid aan nie, as hulle een kant van die gesig klap, kan jy werklik die ander draai, en jy het dinge wat jou pla.

¹⁴³ Jy sê: “Wel, Broer Branham, ek het die Heilige Gees vir jare bely.”

¹⁴⁴ Maar as die vrugte van die Heilige Gees nie daar is nie, dan het jy die verkeerde kleed aan. Die vrugte van die Heilige Gees getuig van homself. Die. . . Dankie, suster, jy wat daar sit, selfs oud en grys, miskien ’n lidmaat van ’n kerk, maar tog, hand opgesteek.

¹⁴⁵ Jy sê: “Broer Branham, ek wil graag bietjie nagaan vóór die Here kom. Ek sou nie in hierdie toestand gevang wou word nie.”

¹⁴⁶ As jy so voel, terwyl ons ons hoofde gebuig het, en die broer gee ons net ’n akkoordjie op die klavier, ek wonder of julle hier langsaan sal staan en my net ’n paar minute saam met julle sal laat bid, na die preek van hierdie boodskap. Sal julle nie nou net hiernatoe kom nie? Sit reg. . . Staan net hier rondom die altaar, sê: “Ek wil die Kleed van die Heilige Gees aan my hê, Broer Branham, ek—ek het Dit nodig.”

Versoekings verloor hul krag
Wanneer U naby is.

Ek het U nodig, o, ek het U nodig,
Elke. . . (God seën jou, my broer. God seën jou,
staan net hier, my dierbare broer. . . ? . . . as jy
sal.)

Kom nou. Buite, binne, waar jy ook al mag. . . Kom nou hiernatoe. Dis reg. Kom saam met die res.

Ons kom. . . (Kom nou net hierlangs, en julle
net saam. Dis reg.)

Ek het U nodig, . . . (Kom reguit op. Kom net
soos jy. . . ? . . .)

Ek kom na U.

Ek het U nodig elke uur,
Mees genadige Heer;

Kom reguit vorentoe, bring die man net nader.

Geen sagte Stem. . .

147 Buite, ook. Kom reguit nader, nou. Die altaar raak nou vol. Hulle wat die kleed van Christus wil aanhê, maak nie saak aan watter kerk jy behoort nie, dit het niks daarmee te doen nie. Kom nou as jy nie bekleed is nie, mag jou laaste kans wees.

. . . o, ek het U nodig,
Elke uur . . .

148 Jy mag sê: “Broer Branham, ek het ’n uitnodiging.”

Komaan, kry dan die kleed aan. Jy het ’n uitnodiging, kom gee Hom jou uitnodiging, dan word jy verseël tot die Dag van jou verlossing.

Ek kom na U.
Ek het U nodig . . . Ek . . .

Het jy Hom nou nodig? Jy gaan Hom eendag nodig hê. Hy het jou nou nodig.

. . . ek het U nodig!
O, seën my nou, my Redder,
Ek kom na U.

149 Terwyl die musiek speel en mense nog steeds kom, kom net reguit in, dis reg, van buite af, kom reguit aan. Daar’s nog plek aan die ander kant van die altaar hier oorkant, as julle ’n bietjie sal oorskuif. Kom reguit af na hierdie ander kant van hierdie ander kant af. Kom reguit in en kom na hierdie kant toe hier, kniel om die altaar. Jy het ’n uitnodiging, sekerlik, jy het. Nou kom, word verseël.

150 Nou, die Skrif, Efésiërs 4:30 sê dit: “Bedroef nie die Heilige Gees van God nie, waardeur julle verseël is tot die Dag van julle verlossing.” Hoe lank? Tot die Dag van julle verlossing. Wanneer jy die Heilige Gees ontvang, kom jy in, soos Israel wat onder die bloed kom, hulle was binne-in, veilig beskerm, beskerm van die buitenste plaes van Egipte wat hulle sou vernietig. Kom nou in Christus in deur die Bloed, ontvang die bruiwofskleed. Christus het jou ’n uitnodiging gegee om te kom, miskien het jy dit gehou in een of ander kerk, eerbiediglik, vir jare. Kom nou, gee jou uitnodiging aan Hom en word beklee in Sy geregtigheid deur Sy Heilige Gees te ontvang. Sal julle nie kom nie?

Wanneer U naby is.
Ek het U nodig, o, ek het U nodig,
Elke uur het ek U nodig;
O, seën my nou, my Redder,
Ek kom na U.

151 Nou, baie eerbiedig terwyl die musiek saggies speel, wil ek nou bid, as almal klaar gekom het. Nou onthou net, Christenvriend, hierdie mag die laaste geleentheid wees. Die plek waar ek bly, tel ek die ambulans-oproep, vandat ek daar is, omtrent twaalf dae nou, is daar omtrent dag en nag ’n ambulans-

oproep, binne elke twintig minute. Dink daaraan. O, ek het U nodig, Here!

¹⁵² Hoe lank sal dit wees voor jou tyd verby is? Jy weet nie wanneer nie. Moenie 'n kans vat hiermee nie, vriend. O, as jy hier is, en jy weet jy's nie reg nie, het jy die Heilige Gees soveel keer uit jou hart bedroef, dat Hy nie meer met jou praat nie? Ek sou bars met die swakste, klein roepie. Julle weet, Sy Gees sal nie altyd met die mens streef nie, eendag gaan Dit ophou streef. En jy kan net . . . Hy kan klop, vir jou sê jy's verkeerd, klop, vir jou sê jy's verkeerd, en jy bly Dit weier, naderhand, sal Dit glad nie meer kom nie.

¹⁵³ Ek het gepraat met 'n jong meisie onder in die Suide 'n tyd gelede in 'n Baptiste Kerk, ek het haar agter in die gehoor sien sit, en ek het gesê: “Jong dame,” na kerk, of, ek bedoel tydens die altaar-oproep, het ek gesê: “sal jy nie jou lewe vir Christus kom gee nie?” O, goeiste, het sy kwaad geword vir my!

En na die diens, het sy my by die deur ontmoet, sy het gesê: “Luister hier, Mnr. Branham,” sy het gesê: “ek het nie daardie verleentheid waardeer, dat jy roep en jou vinger na my wys nie.”

Ek het gesê: “Die Heilige Gees het vir my gesê om dit te doen.” Ek het gesê: “Jy weet jy's nie reg met God nie.”

Sy het gesê: “Dis my saak. Ek's te jonk,” het sy gesê: “ek moet nog die lewe sien.”

Ek het gesê: “Jong dame, jy mag jou—jou Here die laaste keer uit jou hart bedroef.”

Sy het gesê: “My pa is 'n diaken in daardie kerk.”

Ek het gesê: “As jou pa pastoor was in daardie kerk, sou dit nie enige verskil maak nie, die Heilige Gees roep jou, jy beter Dit ontvang. Daar mag 'n tyd kom wat jy wil en jy nie kan nie.”

En sy het my uitgelag, daardie klein geverfde lippies opgetrek, en haar kop weggedraai soos *daardie*, parmantig, en weggeloop.

¹⁵⁴ Omtrent 'n jaar later, was dit in Memphis, ek het in die straat afgekóm, en ek het na daardie selfde jong vrou gekyk, uit 'n goeie huis, haar onderrok wat uithang, in die straat afgegaan met 'n sigaret in haar mond. En ek het na haar toe gestap, en ek het gesê: “Hoe gaan dit?”

Sy het gesê: “Hallo, Prediker!” En sy het so na my gekyk, en haar . . . sy was half dronk. Sy het gesê: “Kry 'n sigaret.”

Ek het gesê: “Skaam jy jou nie?”

Gesê: “Miskien,” hand in haar handsak gestee, en gesê: “miskien sal jy—sal jy—sal jy 'n slukkie uit my bottel drink?”

Ek het gesê: “Skaam jy jou nie?” Ek het haar aan die skouer gevat, en ek het gesê: “Is jou pa steeds diaken?”

¹⁵⁵ Gesê: “Ek het vir ’n jaar nie van hom gehoor nie.” Sy het gesê: “Ek wil vir jou iets vertel, Prediker.” Sy het ’n sigaret uitgekry, ’n stop dwelmmiddel daarin gesit, begin rook, en haar senuwees het bedaar. Ek het op die hoek gestaan, na haar gekyk. Sy het gesê: “Jy weet wat jy vir my gesê het daardie aand by daardie roosbosse?”

Ek het gesê: “Ek sal dit nooit vergeet nie.”

¹⁵⁶ Sy het gesê: “Jy het vir my die waarheid vertel.” Gesê: “Jy kan dit sê waar jy ook al wil. Maar van daardie aand af. . .” Ek gaan nou ’n opmerking maak wat koue rillings teen julle rug sal opstuur. Sy het gesê: “Van daardie aand af, het jy my die waarheid vertel dat dit my laaste oproep was,” sy het gesê: “ek. . . my hart was so hard, dat ek my ma se siel in die hel kon sien bak soos ’n pannekoek, en daaroor lag.”

¹⁵⁷ Dit het my net verstom. Ek het net omgedraai en in die straat afgeloop, gehuil, ek kon dit nie help nie. ’n Goeie, jong dame.

¹⁵⁸ “My Gees sal nie altyd met die mens streef nie.” As jy die swakste, klein roepie in jou hart het, bring. . . kom hiernatoe, hierdie is die plek. Nog een keer, en dan sal ons bid.

Ek het U nodig, o, ek het U nodig,
Elke uur. . .
O, seën. . .
Ek. . .

¹⁵⁹ ’n Baptiste pastoor-vriend van my het haar begrafnis gepreek omtrent vyf jaar later; sy is doodgemaak in ’n padkafée, in ’n geveg. En toe haar ou vader, hulle haar liggaam by die deur uitgestoot het, het hy sy arms om haar gegooi, en gesê, haar gesoen, gesê: “Totsiens, Skat, vir altyd.” Vir altyd. Vir altyd.

Ek het U nodig, o, . . .

Sal jy nie kom nie, vriend?

Elke uur het ek U nodig;
O, seën my nou, my Redder,
. . . na . . .

¹⁶⁰ Here Jesus, met alles wat in my is, ek het die mense probeer vertel dat hulle beklee moes word met die geregtigheid van die Here Jesus. Baie van hulle, Here, is sonder twyfel, alreeds beklee en gereed, maar hier is baie rondom die altaar wat hier kniel, hulle harte is nou sag, dis sag genoeg dat hulle die Gees van God kan hoor roep. En daar staan geskrywe: “Niemand kan na My toe kom, as My Vader hom nie eers trek nie.”

¹⁶¹ Hier is hulle om die altaar nou, gereed vir die kleed. Sal U nie, Heilige Gees, teer, sag, sagmoedig, soos net U dit kan doen, U arm om hierdie kleintjies sit, hulle lei in hierdie ondervinding in van die ware rykdom van God se liefde deur die Heilige Gees, wat hulle Ewiglik sal verseël nie? Dan sal hulle die versekering

hê dat hulle gereed is vir die Koms, deur die Heilige Gees, is ons verseël tot die Dag van Sy koms.

¹⁶² Skenk dit, Here, terwyl ons nederig wag, liedere sing soos hulle het op die Pinksterdag, liedere sing, Hom in die Gees aanbid, wag vir die Heilige Gees om op hierdie te kom. Seën hulle, Here, hulle is die vrugte van hierdie boodskap, die produkte wat U Gees opgebring het na die altaar. “Hy wat na My toe sal kom, sal Ek op geen manier uitwerp nie.” Hier is hulle, Here, by die deur, wat wag met die uitnodiging in hulle hand, beklee elkeen, Here. Skenk dit. Wees genadig, God, terwyl ons wag.

¹⁶³ Almal in gebed nou vir diegene hier.

Trek my nader, nader,
Here na . . .

¹⁶⁴ Laat ons nou in die Gees sing tot ons die Heilige Gees op hierdie mense kry. Ek . . .

U genesingskrag . . .

¹⁶⁵ Here, ek gee hulle oor in U hande, Here. Skenk dit Vader, net hierdie, doen dit Here, tot U eer, Here, skenk dit.

59-0415A God Se Voorsiende Weg
Ou Pisgah Sending
Los Angeles, Kalifornië V.S.A.

AFRIKAANS

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op 'n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as 'n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op 'n webtuiste geplaas word, in 'n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org